

General | Gisela Baz | Actualitzat el 01/09/2020 a les 08:27

Tornar a les aules és una necessitat per als infants

La psicopedagoga i coach familiar i educativa Gisela Baz ens explica les raons pedagògiques per la tornada a l'escola

[inicentrareport]La creixent preocupació sobre la tornada a les escoles i la manera amb la qual es durà a terme ha provocat que hi hagi progenitors que dubtin de si tornar a portar o no els seus fills i filles a l'escola.

La psicopedagoga i coach educativa Gisela Baz ens dona les raons pedagògiques per fer-ho.

[GotaVerdaPle]Quins són els criteris pedagògics essencials per defensar la tornada a les aules? Per què cal tornar després de quasi mig any?

[GotaVerdaBuit]Les institucions basen tot el seu discurs en la necessitat de tornar a les aules per a poder mantenir l'actual model econòmic. Entenc que aquesta necessitat és compartida per moltes famílies que necessiten anar a treballar. Ara bé, això respon a una necessitat del sistema i no pas dels infants. Cal deixar-ho clar.

Els criteris pedagògics pels quals defensem la tornada a les aules són perquè necessiten tenir una rutina que puguin anticipar, poder relacionar-se amb els seus iguals i poder tenir accés a entorns rics que afavoreixin el seu aprenentatge i desenvolupament. I l'escola en principi és el lloc on els infants troben resposta a aquestes necessitats. Si l'escola no pot ser un espai de vincle i de seguretat, ens hem de plantejar la seva funció i potser reinventar-la: escoles més petites, grups reduïts amb adults de referència estables...

L'escola massificada i amb rotació de plantilla constant té els dies comptats en el moment actual. És insostenible. De la mateixa manera que no pot tornar a succeir que el pes acadèmic que demana l'escola actual recaigui sobre les famílies en el cas de nous confinaments o quarantenes.

I sobretot el que no podem fer és tornar a les aules a qualsevol preu, fent ús de pedagogies i metodologies reaccionàries que s'allunyen del model d'escola en el que creiem famílies i professionals. Necessitem que ara més que mai es posi en el centre la vida de les persones i que es faci una aposta clara per l'educació de qualitat i per l'acompanyament a dins les aules.

A més, cal dir, que l'escola pública exerceix una funció social compensatòria molt necessària que ajuda a poder fer front a les desigualtats.

[GotaVerdaPle]Quina és la situació que molts nens/es han viscut en el confinament?

[GotaVerdaBuit]Els infants en general han posat de manifest la gran capacitat d'adaptació que tenen i han demostrat que volen complaure, ajudar i formar part de la solució. Això no vol dir, que en molts casos hagi aparegut la frustració, el cansament, la por o conductes més reactives durant aquests dies tancats a casa.

No oblidem que el joc, el moviment autònom i l'aire lliure són elements claus en les primeres etapes, i que han estat molt limitats.

Vull pensar que la majoria dels infants han estat ben acompanyats i que els adults han pogut sostenir i tenir cura de l'impacte emocional de tot plegat però sabem que molts infants han estat veient les notícies sense gestió per part dels adults i que alguns han generat fòbies i han patit episodis d'angoixa.

[GotaVerdaPle]**Com ha de ser l'adaptació a la "nova normalitat" escolar? Què vol dir respectar els ritmes i necessitats de la infància?**

[GotaVerdaBuit]L'adaptació no s'hauria d'entendre com un període d'entrada progressiva a l'escola marcat per un calendari. S'hauria d'entendre com un procés vital que fan les criatures per a poder familiaritzar-se amb un entorn nou. Quan som petites necessitem que les necessitats de vinculació, seguretat i autonomia estiguin cobertes per a poder garantir un bon desenvolupament psicoemocional. El ritme de cada criatura és diferent, depèn de molts factors i de la pròpia personalitat de cada infant. Per això, és essencial poder obrir la presència de les famílies dins les aules, amb les mesures necessàries que garanteix la seguretat de totes, durant el temps que s'escaigui.

[GotaVerdaPle]**Què pot passar en el cas que no es faci una adaptació correcta? (més enllà que els nens/es entrin i surtin plorant)**

[GotaVerdaBuit]L'adaptació és un punt d'inflexió en la vida escolar d'un infant, és el moment en el qual s'estableix un vincle de seguretat socioafectiva amb l'entorn, companys/es i mestres. Quan són molt petits el seu entorn més proper és segur però tota la resta es viu com un entorn desconegut i amenaçant.

A l'educació, i a qualsevol àmbit de la vida, val la pena "perdre temps per guanyar-lo". Invertir temps en crear vincles, fer una bona cohesió de grup, crear un clima amorós i de confiança afavoreix que les criatures puguin relacionar-se, aprendre i relacionar-se dins l'entorn escolar de forma segura.

D'altra banda, els infants que viuen situacions de separació traumàtiques poden experimentar conseqüències en el seu desenvolupament socioafectiu com: falta de confiança en l'adult, neguit o angoixa en l'absència dels adults, conductes regressives, hipersensibilitat o irritabilitat, canvis en l'alimentació, malestar físic (mal de cap, mal de panxa...).

Un dels motius per treballar amb nombres reduïts d'infants és precisament per poder acollir el plor que pugui aparèixer per l'emoció d'enyorança en un moment determinat. Així com per poder estar atentes al món emocional de les criatures, ja que no totes ho expressen d'igual manera. Els primers dies és natural que els infants tinguin moments on sentin por o estiguin incòmodes i és necessari que trobin un adult disponible que els pugui sostenir.

No podem ignorar que fa sis mesos que no van a l'escola i que alguns hauran patit situacions a casa, de por, de neguit o dols duríssims. Tot aquest món emocional caldrà atendre'l si volem que puguin realitzar nous aprenentatges.

[info]Segueix la Gisela Baz a les xarxes.[/info]

[ficontrareport]